

[Ninn-Hansen.]

gruppe – eller i regeringen – for en fremsættelse, er det hermed gjort. Det er så op til folketinget at skabe det flertal, det drejer sig om, og det nærer jeg fuld fortrøstning til også vil blive tilfældet.

Som også nævnt af regeringen ved fremsættelsen i fjor er lovforslaget af en sådan karakter, at det efter krav fra 60 af folketingets medlemmer efter sin vedtagelse kan underkastes folkeafstemning. Det konservative folkeparti har ikke bedt om en sådan folkeafstemning og vil ikke bede derom. Men vi kan og vil naturligvis ikke fratage vælgerne deres ret til at få forslaget til endelig afgørelse ved en folkeafstemning, hvis 60 modstandere af loven i folketinget benytter deres grundlovshjemlede ret til at kræve dette.

Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjærulff-Schmidt) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om visse hovedlande-vejsstrækninger. (Ophævelse af bemyndigelsen til at lade anlægge Vallensbæk-Tårnby-motorvejen)*, idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Karen Thurø Hansen) (KF):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *for- slag til lov om ændring af lov om folkepension. (Ændring af regler om udbetaling af pensions- tillæg)* med det formål, at folkepensionister, som ikke oppebærer førtidspension, får samme folkepension. Med andre ord: at pensionstillæg- get udbetales fuldt ud til disse folkepensionister.

Med hensyn til finansieringen af forslaget skal jeg henvise til den sociale pensionsfond og de tanker, som mit parti tidligere har gjort gældende her i tinget om at bruge den kommende udvidelse af folkepensionsudbetalingerne (som følge af udbetalinger fra den sociale pensions- fond) til først og fremmest at løse spørgsmålet om samme pension for alle.

Som det fremgår af bemærkningerne til lov- forslaget, er vi i dag i Danmark i den situation, at folk, der gør en indsats gennem opsparring eller arbejde, risikerer at få en lavere nettoind- komst end de, der afstår fra denne indsats.

Det fremhæves ofte, at mange ældre har det

bedst, hvis de ikke helt afbryder kontakten med arbejdsmarkedet, men vi straffer dem, hvis de følger dette råd.

Vi mangler og kommer i de følgende år i uhyggelig grad til at mangle privat opsparring, men vi ser altså eksempler på, at samfundet ikke alene tager frugten af opsparringen, men herudover et rent kontant straffebeløb fra folk, der sparer op. I betragtning af, at aldersoms- opsparringen er en af de væsentligste former for privat opsparring, forekommer det mig tvivl- somt, om vi nogen sinde får orden i den dan- ske økonomi, hvis vi stadig straffer dem, der sparer op til deres pensionisttilværelse.

Som også eksemplet i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, viser, er der flere fakto- rer, der spiller ind, når de ældre skaffer sig en ekstra indtægt, og når samfundet helt eller del- vis fratager dem denne indtægt. Vi er indstillet på også at overveje flere foranstaltninger, der kan være med til at løse problemet. Men vi mener, at den foranstaltning, der har mulighed for at virke bedst og hurtigst, er at indføre samme folkepension til alle.

Også historisk er det naturligt. Da vi indfør- te folkepensionen, var det jo netop, fordi den skulle tilfalde alle ældre. Da vi foretog den store revision i 60'erne, var vi på nippet til at gennemføre dette princip fuldt ud, men faldt tilbage på pensionstillægget med en 60 procents aftrapning. Denne aftrapning halverede vi med virkning fra 1. april 1973, og mit parti mener, at det nu er på høje tid at tage det sidste skridt henimod fuld folkepension.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal herved tillade mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af overgangsbestemmelse)*.

Med gennemførelsen af lov nr. 311 af 10. juni 1976 blev der indført en ensartet dagpen- gesats for nyuddannede, som i de fleste tilfæl- de var lavere end den normale dagpengesats.

For ikke at forringe dagpengene for dem, der aktuelt havde indrettet sig på den tidligere gældende dagpengesats, indførtes som en over- gangsordning indtil 1. juli 1977 reglen i § 2, stk. 2, hvorefter ændringen til den lavere, ens- artede dagpengesats ikke får forringende virk- ning på beregningen af dagpenge til medlem- mer, der den 21. maj 1976 modtog dagpenge.

Denne regel finder efter den fastlagte prak-